

[Michaelsen]

følger naturligvis, at vi vil se positivt på forslaget under det udvalgsarbejde, der må følge.

Jeg skal kun tilføje to ting. Den ene er den, at vi er opmærksomme på, som det også har været inde i debatten her, at der har været nogle problemer med efterbrændere, og vi mener, at disse problemer må belyses nærmere under det udvalgsarbejde, der kommer. For det andet mener vi, at en koordination med de vesttyske bestræbelser om samme emne vil være fornuftig, såfremt den kan opnås.

Waldorff (VS):

Jeg tror, jeg har forslagsstillerne helt bag mig, når jeg sender en varm tak til faktisk alle ordførerne for den utrolig positive modtagelse, forslaget har fået.

Jeg havde lidt frygtet noget andet efter at have set, hvordan omtalte direktør for Teknologisk Institut – eller hvad det nu er for en grad, han har – i fjernsynet så kort og bombastisk forsøgte at nedgøre forslaget, og jeg var også forberedt på at skulle gå ind i en større teknisk diskussion om nogle af de argumenter, der kom frem. Det synes jeg ikke nu er det allervigtigste.

Jeg skulle måske specielt fremhæve hr. Svend Heiselberg. Fru Margrete Auken sagde, hun var overrasket over hr. Svend Heiselbergs overstrømmende venlighed. Jeg vil sige, at det var jeg ikke, for jeg har hele tiden vidst, at et eller andet sted havde hr. Svend Heiselberg det i sig, og nu kom det altså. Det synes jeg var glædeligt, for det er præcis det, som forslaget handler om.

Miljøministeren nævnte nogle betænkeligheder, som vi ganske rigtigt har diskuteret før, og jeg vil lige tage et par af dem op.

Nødvendigheden af at handle internationalt er indlysende i forbindelse med en forurening, der flytter sig så effektivt og relativt hurtigt, som bilers forurening gør. Det betyder, at det ville være meget vanskeligt, hvis man lagde op til en isoleret dansk løsning. Derfor er det også rigtigt at sige, at det er vigtigt, hvad nabolandene gør.

I Vesttyskland var man selvfølgelig også forberedt på dette problem, da man traf beslutningen om markedsføring af blyfri benzin og overholdelse af emissionsværdier, som kun kan opnås ved katalytiske efterbrændere,

og her siger man altså i Vesttyskland, at den vesttyske trafik betyder så meget generelt i Europa, at man ikke kan forestille sig, at den vesttyske beslutning ikke skulle medføre markedsføring af blyfri benzin, i det mindste langs de større hovedveje, i de øvrige europæiske lande.

Jeg tror, at selv hvis Danmark holdt sig tilbage, ville man hurtigt se markedsføring af blyfri benzin, om ikke andet så i hvert fald op langs Vestkysten i Danmark, og det viser noget om, hvor betydningsfuld den vesttyske beslutning er. Vesttyskland er en dominerende faktor, og det, at Vesttyskland har taget dette skridt, betyder, at det, vi så f.eks. kan gøre i Danmark, er som det eneste land uden en egen bilindustri at følge med og sige: vi ønsker at understøtte den beslutning, og vi gør det ved at træffe de samme principielle beslutninger, som man har gjort i Vesttyskland.

Det udelukker selvfølgelig ikke, at man samtidig arbejder på at få ændret EF-reglerne, og jeg vil sige, at det styrker arbejdet, at Vesttyskland ikke står alene med en principbeslutning, men at også et land som Danmark og måske flere senere træffer en tilsvarende beslutning. Jeg mener, at det ville gennemtvinge en ændring af direktiverne gennem EF.

Så vil jeg sige, at jeg synes, det er rigtigt, som miljøministeren siger, at man også kan overveje – det behøver ikke at være noget alternativ til dette forslag – hvor langt man kan komme ved at differentiere afgiften for forskellige biltyper og sådan noget. Det synes jeg også er en diskussion, man godt kunne tage, men jeg tror ikke, det er så effektivt virkende, hvis man forestillede sig det som et alternativ. Jeg tror, at den måde, vi har lagt forslaget op på, ville være bedre.

Fremskridtspartiets ordfører var også positiv, men nævnte de tekniske problemer, der er. Der har været mange tekniske problemer, selv om de efter min mening ser noget anderledes ud, end man skulle tro, når man hører udtalelsen fra Teknologisk Institut, men det er givet – det er vilkårene, når man arbejder med disse ting – at produktudviklingen ofte ikke sker, før der er en eller anden form for sikret afsætning, hvis det sker i privat regi, eller før der foreligger en eller anden form for politisk tvang.